

- 6 ви ще станѣтъ гноища: Но ꙗко явите сънъ-тъ и тълкованіе-то му, ще земете отъ мене дарове и възданія и голѣмъ честь: явѣте ми, прочее, сънъ-тъ и тълкованіе-то му. Отговорихъ второй пѣтъ, и рекохъ: Да каже царь-тъ сънъ-тъ на рабы-тъ си, и ный ще явимъ тълкованіе-то му. Царь-тъ отговори и рече: Наясти-нхъ разумѣвамъ че вы искате да испукувате врѣме, понеже видите че избѣгнѣхъ отъ мене то нѣщо. Но ако не ми обадите сънъ-тъ, ꙗко това е само-то рѣшеніе за васъ; защото сте ся свѣтвовали да речете лѣзливѣ и расгнѣны думы прѣдъ мене, додѣ ся промѣни врѣме-то; кажѣте ми прочее сънъ-тъ, и ще познаѣхъ че можете да ми явите и тълкованіе-то му.
- 10 Отговорихъ Халдеи-тъ прѣдъ царя, и рекохъ: Нѣма человекъ на земѣ-тъ кой-то да може да яви тѣзи царскѣ работѣ; както нѣма никой царь, князь, или управитель, *който* да иска такъвъ нѣщо отъ
- 11 волхвъ, или вражарь, или Халдея. И това нѣщо което царь-тъ иска е мѣчно, и нѣма другъ който да може да го яви прѣдъ царя, ꙗко сѣвънъ богове-тъ, на които жилище-то не е съ плѣть.
- 12 За то ся разяри царь-тъ и разгнѣва ся много, и рече да погубятъ всички-тъ мудрецы Вавилонскы. И излѣзе рѣшеніе-то. И мудрецы-тъ ся умѣртвавахъ: потѣрихъ още и Данила и другари-тъ му, за да ги убѣжѣтъ.
- 14 И отговори Данилъ съ благоразуміе и мудрость къмъ Аріоха, царскый-тъ началникъ на тѣлохранители-тъ, който излѣзе да убіе мудрецы-тъ Вавилонскы;
- 15 Отговори и рече на Аріоха, царскый-тъ начальникъ: Защо това притѣнително рѣшеніе отъ царя? Тогазъ Аріохъ яви рашеніе ботъ-тъ Данилу. И влѣзе Данилъ, и моли царя да му даде врѣме, та да яви на царя тълкованіе-то. Тогазъ отиде Данилъ въ домъ-тъ си, и объяви това нѣщо на Ананіѣхъ, Мисаила, и Азаріѣхъ другари-тъ си, ꙗко за да искатъ милость отъ Бога небеснаго заради тѣзи тайнѣ, шото да не погыне Данилъ и другари-тъ му съ други-тъ Вавилонскы мудрецы.
- 19 И откры ся тайна-та Данилу ꙗко чрѣзь видѣніе прѣвъ ноцъ-тъ. Тогазъ благословѣи Данилъ Бога небеснаго. И говори Данилъ и рече:
- ꙗко Да е благословено име-то Божіе Отъ вѣка и до вѣка;
- ꙗко Защото мудрость-та и сила-та сѣхъ неговы;
- 21 И ꙗкой промѣнява врѣмена-та и поры-тъ; ꙗко Сваля царіе, и поставя царіе;
- ꙗко Дава мудрость на мудры-тъ, И знаніе на разумны-тъ;
- 22 Той ꙗко открыва дълбоки-тъ и скрѣпы-тъ; ꙗко Познава онова което е въ тѣмнинѣ-тъ, И ꙗко видѣлина-та обитава съ него.
- 23 Тебе, Боже на отцы-тъ ми, благодарѣхъ, И тебе славословѣхъ, Който си ми далъ мудрость и силѣ, И сега си ми направилъ познато онова ꙗко Коего попросихъ отъ тебе;
- ꙗко Защото ты направи познатъ намъ царскѣ-тъ работѣ.
- 24 И тѣй отиде Данилъ при Аріоха, которого царь-тъ бѣ наредилъ да погуби мудрецы-тъ Вавилонскы; отиде, и му рече така: Да не погубишь мудрецы-тъ Вавилонскы; въведи мя прѣдъ царя и азъ ще явиѣхъ тълкованіе-то на царя. Тогази Аріохъ побѣрза да въведе Данила прѣдъ царя, и му каза така: Намѣрихъ мѣжъ отъ плѣнницы-тъ Іудины, който ще яви тълкованіе-то на царя. Отговори царь-тъ и рече Данилу, на когото име-то бѣ Вальтасаръ: Можешъ ли да ми явишь сънъ-тъ който видѣхъ, и тълкованіе-то му?
- 27 Отговори Данилъ прѣдъ царя, и рече: Тайнѣ-тъ за който царь-тъ пыта, не можѣтъ мудрецы, вражари, волхви, или прѣдвѣщатели да ѣхъ явятъ на царя; Но ꙗко има Богъ на небе-то, който открыва тайны, и прави знато на царь Навуходоносора, ꙗко що има да стане въ сетны-тъ дни. Сънъ-тъ ти, и видѣнія-та на твоѣхъ-тъ главѣхъ върху одръ-тъ ти сѣхъ тѣзи: Царю, размышленія-та ти възлѣзохъ *въ умъ-то ти* на одръ-тъ ти, заради онова което има да стане подиръ това: и ꙗко онзи който открыва тайны яви ти що има да стане.
- 30 ꙗко Но заради мене, това таинство не ми ся откры чрѣзь нѣкойо мудрость който бѣхъ ималъ азъ повече отъ всички-тъ живы, но за да ся объяви тълкованіе-то на царя, и ꙗко да познаешъ размышленія-та на сердце-то си.
- 31 Ты, царю, си видѣлъ, и ето образъ голѣмъ: тойзи образъ, който бѣ великъ и на който снѣице-то бѣ прѣввсходно, стоеше прѣдъ тебе, и зракъ-тъ му бѣ страшенъ. ꙗко Глава-та на онзи образъ бѣ отъ чисто злато, грѣды-тъ му и мышцы-тъ му отъ сребро, коремъ-тъ му и бедра-та му отъ мѣдъ, Голени-тъ му отъ желѣзо, нозѣ-тъ му една часть отъ желѣзо ꙗко една отъ калъ. Гледалъ си ти додѣ ся отсѣче ꙗко камыкъ безъ рѣцѣ, и удари образъ-тъ въ нозѣ-тъ му, който бѣхъ отъ желѣзо и калъ, и ги съкруши. Тогазъ желѣзо-то, калъ-тъ, мѣдъ-та, сребро-то, и злато-то,

о Гл. 5; 16.

ж Есояр. 4; 11.

с Ст. 28. Гл. 5; 11.

и Мат. 18; 19.

з Числ. 12; 6. Іов. 33; 15, 16.

и Псал. 113; 2. 115; 18.

ъ Іер. 32; 19.

м 1 Лѣт. 29; 30. Есе. 1; 13.

Гл. 7; 25. 11; 6.

н Іов. 12; 18. Псал. 75; 6.

7. Іер. 27; 5. Гл. 4; 17.

о Іак. 1; 5.

п Іов. 12; 22. Псал. 25; 14.

Ст. 28, 29.

р Псал. 139; 11, 12. Евр. 4;

13.

с Гл. 5; 11, 14. Іак. 1; 17.

т Ст. 18.

у Быт. 40; 8. 41; 16. Ст. 18,

47. Амос. 4; 13.

ф Быт. 49; 1.

х Ст. 22, 28.

ц Быт. 41; 16. Дѣян. 3; 12.

ч Ст. 47.

ш Ст. 38 и др.

щ Гл. 8; 25. Зах. 4; 6. 2 Кор.

5; 1. Евр. 9; 24.